

haar gevend, daar ik graag met haar praten mocht. Ook praatte ik met haar graag over het Godsdiensig leven, daar zij een bekeerde Vader en Moeder had gehad. Haar moeder was indertijd vermoord op een Zondagmiddag. Die woonden toen in "Zoute" welk huisje daar thans nog staat. Zij kon dat alles zo mooi en hartelijk vertellen en ook over haar vader en moeder. Zij had nog een oude tante in huis ook, die nimmer gehuwd was geweest, maar waarvan ik toch stellig geloven mag dat ook zij een van God bekeerd vrouwtje was. Zij kon innig over haar innerlijke gesteldheid babbelen en ik hoorde ze graag. Haar Broer Willen Meyer was ouderling bij Ds Kersten. Zij hadden maar een kind, n.l. Jan, die nu nog Ouderling is bij de Geref. Gem. in Nederland, groep Steenblok. Hij was toen een jaar of tien.

Vele jaren later heb ik ze nog wel eens opgezocht, alsmede ook Frans, haar man, die toen echter later zijn leven veel heeft gebeterd en trouw met haar mee ter kerk ging. Beiden zijn ze al vele jaren overleden. Tijdens haar langdurige ziekte zijn we ze nog al eens op wezen zoeken als we in Yerseke kwamen. Ik ging dan 's Woensdagsavonds ook met hen mee naar Ds Kersten, die toen altijd 's Woensdagsavonds Bijbellazing hield. Was natuurlijk erg naar haar zin, daar ik toen nog tot de herv. Kerk behoorde.

Het was in die winter zeer streng koud, zodat het water in de slangen van de Brandweer bevroor. Het is toen n.l. gebeurd op een nacht om 12 uur, dat die grote zware klok begon te luiden en er brand was uitgebroken op een hofstee die daar maar kort in de buurt stond, daar waar nu zo ongeveer het kantoor staat van de Fa. Baaij, boekhouders. Wij moesten daar ook naar toe om te helpen maar stonden daar machteloos, vooral omdat het water bevroor. Er is toen nog al veel vee in die schuur verbrand. We hebben daar de verkoalde koebeesten naast elkaar in de afgebrande stal zien liggen. De schuur was van een zekere Verbeek een Boonse boer. Oorzaak was vermoedelijk het omvallen van een petroleumlamp. Wij hebben daar op Yerseke nog samen gewerkt met een opperman zekere van Dalsep, waarvan ik nog een mooi gedicht heb, dat hij ons heeft geschreven, toen we later ondertrouwd waren. Of de man nog leeft, ik geloof het niet, hoewel hij nog weinig ouder was dan ik.

Zo komen we dan aan het jaar 1913.

Ik kon nog al goed opschieten met Poelman en hij wilde voor zich zelf gaan beginnen, daar hij ook trouwplannen had. Hij verkeerde met Kee Ruissen, ook afkomstig van Wemeldinge. Zij was een zuster van de vrouw van Marien Pieper, Arjaantje, welke in de oorlogsdagen van 1944 op een schrikkelijke wijze om het leven is gekomen. In ieder geval ik begon het knecht spelen ook zachtjes aan moe te worden en voelde er ook wel wat voor. Doch na lang wikken en wegen wilde ik wel eens een karwei met hem samen doen, maar een zaak beginnen met 2 gezinnen daar uit leven voelde ik niet veel voor. Echter terwijl wij beiden nog ongehuwd waren zouden we dan nog wel wat samen kunnen doen. Er kwam toen een mooie gelegenheid op Krabbendijke, het huis voor de Heer Jacs. Verlare, die op de hofstede woonde daar waar nu Arie Visser woont, en deze ging verlaten om stil te gaan leven, te rentenieren. Het is de woning waar nu de heer Willem Sonke in woont, voorheen de Boerenleenbank. Dat was een prachtige gelegenheid. In die tijd mocht je toch doen en laten wat je wilde. Wij vroeger aan de architect de Heer de Clerq van Kruinigen een bestek met tekeningen aan en wij aan het rekenen. Geen een aannemer die daar naar deed wist van die hele situatie niks af. De dag van inschrijving breekt aan en we kwamen ook opdagen, maar ze dachten dat zijn maar knechts, die komen zeker om er aan te werken als een of andere aannemer dit had. Ze hadden er een goede som gelds opgezet, z.g.n. strijkgeld, en waren op ons niet berekend. Bij het openmaken der briefjes bleek dat wij de laagste waren voor een som van 5500,-. Dat was natuurlijk voor die aannemers een strop. Nu hadden ze niets en ook het werk niet. We werden het werk gegund, daar de heer de Clerq ons kende. We hebben daar een goede karwei aan gehad, wel niet zo grof aan verdiend, maar